

monitor

kontakblad voor het personeel

van de „stichting het juliana ziekenhuis“, koning lodewijklaan 401

augustus 1981, 10e jaargang nr. 10

Afscheid Zr. Knier

Een trauma voor Laura bij de trauma!
Veel geroezemoes was haar al reeds ter ore gekomen omtrent haar afscheid. Alles had ze verwacht, behalve een fietsenralley op de tandem!

Bij het naderen van het vertrek van Zr. Knier, hoofd verplegingsdienst, hadden de afdelingshoofden de koppen bij elkaar gestoken en zich suf gepiekerd om nu eens iets leuks én origineels te verzinnen, waarbij ook iedereen actief mee kon doen.

Zr. Brouwer kwam op het lumineuze idee van een fietsenralley op de tandem. Zr. Kleinpaste wist wel tandems te versieren, en onze fietsenthousiast Br. Horstink nam de organisatie op zich om de

tocht uit te zetten, (vlg. hem een tochtje) en naderhand te zorgen voor een droogje en een natje. Het natje erná werd vanwege het slechte weer al snel een natje tijdens, en wat betreft een fietstochtje, „tje“ kon rustig weggelaten worden, kwamen sommigen al snel tot de ontdekking. (zie ondergetekenden) Maar hardtrappers zijn doodtrappers nietwaar?

Bovendien hadden we de schrale troost dat ons team als een van de weinige de rally echt helemaal uitgereden had in de stromende regen.

Andere mensen waren minder plichtsgetrouw, maar wel slimmer geweest door bepaalde gedeeltes van de route gewoon af te snijden... maar die hebben beslist wat moois gemist onderweg. (geen leuke banden gehad en zo...)

Afijn. De start was het moeilijkste van alles.

Er werd eerlijk geloot wie bij wie, (iedereen wilde achter een brede rug van een broeder met alpino-pet op, hier niet bij name genoemd, én achter op zitten. Had iets met zwaartekracht te maken bij het de berg af gaan...)

Onder grote hilariteit en aanmoedigingen zat iedereen eindelijk, maar dan nog op gang komen! Dus eerst maar eens oefenen via een ererondje. Het is een hele rare gewaarwording als je geen macht over het stuur en de rem hebt.

Toen óp naar het Loo, en de Amersfoortse weg op richting Nieuw Millingen.

De harde trappers die typisch voorop wilden, merkten al ras dat hun conditie na een aantal „bergjes“ snel verminderde, en de „brede ruggen“ kregen duidelijk een voorsprong. Eén van die personen had het bandenplakmateriaal bij zich, en het was toch wel een eng idee deze persoon niet meer bij ons in de buurt te hebben.

Via Nieuw Millingen richting Vierhouten, waar we (dáchten we) als eersten aankwamen en triomfantelijk onze fietsen voor een herberg neerplantten en gingen zitten wachten onder het genot van een verwarmende Jägermeister. Maar iedereen was (vlg. ons) fout gereden, want er kwam niemand opdagen tot verdriet van de ober die we al voorbereid hadden. Later bleek dat de helft al bijna bij het eindpunt gearriveerd was en de andere helft in een café verderop zat...

Via vele hindernissen zoals militair oefenterrein, waar Br. Enver zoals later bleek, een leuke band had gekregen, en een prachtige route door het kroondomein waar we jonge wilde zwijntjes en reeën zagen, naderden we tenslotte het eindpunt.

De bedoeling was geweest gezellig met zijn allen buiten te picknicken, maar die illusie ging in regen op, zodat Br. Horstink op het laatste moment nog een gezellige schuur had weten te organiseren, versierd met slingers, soep en koud buffet, wat er pico bello uitzag.

Verwachtende dat we als een van de eersten binnen zouden komen, werden we met gejuich begroet als één na laatste team...

De mensen met bandenpech kwamen als laatsten binnen strompelen.

De tocht werd afgesloten met een gezellig samenzijn waarbij Laura een foto album werd aangeboden waaraan elke afdeling zijn bijdrage gele-

verd had en waarbij de feestvreugde nog verhoogd werd door een cursus buikdansen, gegeven door Zr. Mossel. (waar Zr. Knier, en misschien nog wel meerderen, de volgende dag een hevige spierpijn van had overgehouden!)

Nadat iedereen goed doorvoed, opgedroogd en opgewarmd door de borrel weer gesterkt was, moesten de laatste loodjes nog afgelegd worden naar huis. (sommigen hadden voor alle zekerheid nog maar een nooddrantsoen in een plastic zakje meegenomen, je weet maar nooit, hè Zr. Mossel?)

Iedereen en alles haalde veilig en wel de eindstreep. (op één tandem na)

Het was een geweldig leuke en mooie tocht geweest, waarbij, ondanks het slechte weer, iedereen ontzettend veel plezier heeft gehad.

Een leuke manier om officieus iemands afscheid te vieren die zich jarenlang serieus en met een groot doorzettingsvermogen ingezet heeft voor het Julianaziekenhuis, en daarbij erg geliefd was... en die we nog eens, ditmaal via de Monitor, heel hartelijk willen danken en veel succes en liefs toewensen in haar verdere leven en carrière!

Hilde Meyer,
Marjolein Bakker-Sterk.

Zr. Knier heeft het laatste woord

Graag wil ik via Monitor alle medewerk(st)ers van de Verplegingsdienst en andere disciplines groeten. Daarbij dank ik u voor het vertrouwen, de zorgen en de vreugden die u mij in de afgelopen vijf jaar bezorgde!

Bij een afscheid worden veelal goede woorden voor de toekomst uitgesproken. Dat wil ik graag doen door onderstaande tekst aan u door te geven, in de hoop dat deze u tot inspiratie mag zijn bij de voortgang van uw werk in het Juliana Ziekenhuis.

Ga kalm je weg temidden van alle lawaai en haast, en bedenk hoe grote vrede er te vinden is in de stilte. Wees, voor zover mogelijk is zonder jezelf te verloochenen, met iedereen op goede voet. Zeg rustig, helder, wat je denkt dat waar is, en luister ook naar anderen, ook naar wie niet interessant zijn en ongeschoold. Ook zij hebben hun verhaal.

Als je jezelf vergelijkt met anderen, zou je misschien ijdel of verbitterd kunnen worden; want er zullen altijd mensen zijn die groter zijn of minder groot dan jij. Geniet van wat je tot stand hebt gebracht, maar ook van je plannen.

Blijf je eigen levensweg belangrijk vinden, hoe onaanzienlijk die ook is. Het is een echt bezit temidden van de wisselvalligheden van de tijd.

Wees met behoud van een gezonde zelfzucht aardig voor jezelf.

Je bent een kind van het heelal, evengoed als de bomen en de sterren; het is je goed recht hier te zijn. En of het nu voor jou doorzichtig is of niet, het heelal ontvouwt zich ongetwijfeld zoals het moet.

De wereld is bij al zijn spel, zijn gezwoeg om niets en zijn verwoeste dromen, toch ook mooi. Veronachtzaam jezelf niet, vecht voor je geluk.

Als je zaken doet, wees dan op je hoede; want de wereld is vol streken. Laat je niet blind maken voor alles wat nog edel is. Veel mensen vechten voor hoge idealen; en op vele plaatsen wordt heldhaftig geleefd.

Wees jezelf. En bovenal: veins geen genegenheid. Doe ook niet laatdunkend over de liefde; want tegenover alles wat verdort en ontgoocheld raakt komt zij de winter door zoals het gras.

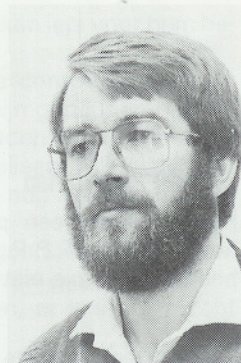
Aanvaard met vriendelijk gemoed de raadgevingen der jaren, en zeg in dankbaarheid de dingen van de jeugd vaarwel. Voed een innerlijke kracht in je om je tot schild te dienen als rampen plotseling toeslaan. Maar laat je niet door eigen spookbeelden benauwen. Veel angst wordt geboren uit vermoeienis en eenzaamheid.

Een tekst uit 1692 (Pauluskerk-Baltimore)

Met vriendelijke groet, L. Knier

Monitor in gesprek met

G. Mensinga, hoofd verplegingsdienst.

Op 1 juli trad ons nieuwe hoofd verplegingsdienst officieel in dienst, nadat hij daarvoor al vele malen in ons ziekenhuis was gesignaleerd om van zijn voorgangster nog zoveel mogelijk overgedragen te krijgen.

Ger Mensinga, 34 jaar, gehuwd, twee kinderen, begon na zijn ULO met de B-opleiding, deed vervolgens de A-opleiding en daarna de Kader cursus. Hij specialiseerde zich in organisatiekunde; de studies verpleegarbeidskundige, arbeidskunde, arbeidsanalyse, bedrijfskundig assistent en bedrijfskundige werden achtereenvolgens met goed resultaat afgesloten. Ook z'n werkervaring mag gerust veelzijdig genoemd worden; hij werkte als hoofdverpleegkundige op een aantal afdelingen, als organisatie adviseur bij het Akademisch ziekenhuis in Amsterdam en als hoofd verplegingsdienst bij het Streekziekenhuis in Oldenzaal.

Zoals te doen gebruikelijk ontkwam ook de heer Mensinga niet aan het interview met Monitor.

U hebt, hetgeen bij verpleegkundigen niet gebruikelijk is, de diploma's VOA I t/m III gehaald. Wat is de inhoud van deze opleiding?

Ik ben opgeleid om organisatie-advies werk te doen in bedrijven en een ziekenhuis is ook een bedrijf. Er wordt niet alleen aandacht aan efficiency-verhogende maatregelen besteed, de hele problematiek van de mens in zijn werksituatie komt aan de orde: licht, lucht, ruimte, bewegingspatronen, werkomstandigheden en werkomgeving. In veel ziekenhuizen wordt nog weinig bedrijfsmatig gewerkt en gezien de financiële toestand van het ogenblik zullen we de gewenste kwaliteit moeten bereiken door een grotere efficiency in ons werk; alleen dan zal de patiëntenzorg niet in het gedrang komen.

Ik ben trouwens de eerste en tot nu toe enige verpleegkundige, die deze bedrijfskundige opleidingen heeft gevolgd. Ik geloof, dat deze opleiding in combinatie met mijn ervaring een hele goede is voor deze functie.

Wat is de reden geweest om vanuit Oldenzaal naar Apeldoorn te komen? Alleen omdat dit een groter ziekenhuis is?

Ik geloof dat kleine ziekenhuizen van 150 of min-

der bezette bedden op den duur geen bestaansrecht meer hebben; deze zijn niet meer rendabel om te functioneren. Aangezien het ziekenhuis in Oldenzaal ondanks z'n nieuwbouw en verdere plannen voor nieuwbouw in zo'n situatie verkeert, leek mij de overstap verstandig. Bovendien leek het mij in Apeldoorn heel redelijk wonen, vooral niet te ver naar het westen toe. Uit de cijfers bleek mij verder dat het Juliana Ziekenhuis al jarenlang een „gezond bedrijf“ is, wat mij ook wel aansprak.

Hoe lang denkt u het vol te houden om op en neer naar Apeldoorn te reizen?

Tot het moment dat mijn huis in Oldenzaal zoveel opbrengt dat ik er redelijk uitspring; zoals het er nu uitziet kan dat nog wel een tijdje duren.

U heeft een voorgangster gehad die zeer geliefd was bij de meeste verpleegkundigen. Ervaart u dat niet als een handicap bij het vervullen van deze functie?

Nee, dat zie ik niet als een handicap. Ik hoop dat vertrouwen ook te krijgen, maar dat is natuurlijk een kwestie van tijd. Ik heb gelukkig het idee dat men mij hier met open vizier tegemoet treedt en de rest zal de toekomst leren.

U werkt officieel onder twee bazen namelijk de beide direktieleden. Voelt u dit uit organisatorisch oogpunt als een bezwaar?

Ik denk dat het niet anders kan. Ik werk aan de patiëntenzorg en heb direkt te maken met de economische kant. Wel is het zo dat de direktieurgeneesheer mijn „dagelijkse chef“ is. Nee, ik denk niet dat het hebben van twee bazen mijn functioneren zal belemmeren.

Zijn er verschillen tussen uw taak en die van Zr. Knier?

Ja, ik krijg direktere bemoeienis met de verpleegkundige opleidingen, de opname, de operatiekamer en centrale sterilisatie, de trauma en poliklini-

sche o.k. en met het verplegend personeel op de poliklinieken. Daarnaast is inmiddels de verplegingsdienst uitgebreid met een stafmedewerker, dit op voorstel van Zr. Knier.

U hebt nu ruim een maand in de verplegingsdienst gewerkt. Wat voor positieve en negatieve ervaringen hebt u opgedaan en welke problemen denkt u het eerst te gaan aanpakken?

Allereerst moet ik zeggen dat ik in een moeilijke tijd begonnen ben, namelijk in de vakantieperiode en er zijn een paar afdelingen gesloten. Maar zo-
ver ik tot nu toe heb ervaren hebben de mensen hart voor de zaak en wordt er met veel inzet gewerkt. Ook proef ik wel de bereidheid om dingen te veranderen. En wanneer men wat heeft, schroomt men niet om te komen. Mijn deur staat in principe altijd open en gelukkig maakt men daar ook gebruik van.

Van negatieve ervaringen kan ik gelukkig nog niet spreken. Wel zijn er zaken waar nog aan gewerkt zal moeten worden. Er zal bijvoorbeeld een duidelijkere regeling moeten komen voor het uitvoeren van medische handelingen door verpleegkundigen. Ook zou mijns inziens eens onderzocht moeten worden of het niet mogelijk is tot een gedecentraliseerde vakantieplanning (per afdeling) te

komen. Ook kan bekeken worden of verlenging van de leerling-stages tot bijvoorbeeld een half jaar niet beter zou zijn voor òn de leerling òn de afdeling. Ook een onderzoek naar vereenvoudiging van de administratieve handelingen op de verpleegafdelingen staat op mijn verlanglijstje. Er is voorlopig in ieder geval genoeg te doen...

Hebt u nog een speciale wens of opmerking aan de lezers van Monitor?

Ik zie het ziekenhuis als een spinnweb met in het midden de centrale figuur; de patiënt. Allen moeten samenwerken ten dienste van dat centrale doel en niet proberen het sterkste draadje te worden. Niet altijd het eigen werk als het belangrijkste te zien maar ook interesse en begrip opbrengen voor de problemen van de andere mensen en andere afdelingen. Alleen op die manier kan een sterk web ontstaan, waarin geen draadjes breken.

Monitor wenst de heer Mensinga toe dat hij hier jaren succesvol mag weven tezamen met alle anderen. Wij hopen dat de patiënten het ons niet kwalijk nemen dat zij in deze beeldspraak voor een spin doorgaan. De centrale figuur zijn zij in ieder geval well!

Volleyballen (voor dames en heren)

Begin september begint de training weer. Graag zie ik de oude volleybalgarde + een groot aantal nieuwelingen op onze wekelijkse trainingsspelavond.

Dat is elke donderdag van 6 tot 8 uur in de sport-hal bij de Streekschool naast het G.A.K. gebouw. Wil je nog nadere informatie bel dan naar Peter Zwart, toestel 2357.

Bericht bestemd voor alle vakantiegangers!

In het meinummer van Monitor hebt u kunnen lezen dat er wederom een vakantie-foto-prijsvraag wordt georganiseerd.

Graag herinneren wij u daar aan. U kunt uw mooiste, origineelste of leukste vakantiefoto van **staand** formaat vóór 6 september a.s. zenden aan: sekretariaat Monitor afd. personeelszaken. Wilt u achter op de foto('s) uw naam zetten en de afdeling waar u werkt.

Wie weet valt u dit jaar de eer te beurt een van uw foto's in Monitor afgedrukt te zien en/of de boekenbon, uitgelooft door de P.V., te winnen.

De redactie van Monitor wenst u veel succes!

Personalia

IN DIENST:

dhr. G. Mensinga (verpl.)
mw. F. Kloosterboer (verpl.)
dhr. R.P.F. Dullaart (arts-ass.)
mw. W.P. Meboer (adm.)
mw. M.E.J.A. de Santy (verpl.)
dhr. R. v.d. Meide (T.D.)
dhr. J. Wiegiersma (T.D.)
dhr. R. Boon (T.D.)
mw. S. Menkveld (lab.)
mw. A.A. Alberts (C.D.)
mw. M. den Hartog (verpl.)
mw. W.J. de Wit (verpl.)
mw. J.K. Wielhouwer (verpl.)

en de leerling-verpleegkundigen, de dames:
H.H. van Leeuwen, C.Th.B. Kalthof, A.M. Janssens, M.E. Beens, C.E.W.M. Burgers, H.M.H. Grandjean P.C., J.C. Baaijen en de heren H.M. Klootwijk, D.C.A. van Rijnberk en J.W. v.d. Velden.

UIT DIENST:

mw. J.D.L. Knier (verpl.)
mw. A.A. Schenau-Versprille (med.adm.)
mw. J.A. Toepoel-v. Luijt (med.adm.)
mw. C.Th.J. v. Os (C.D.)
mw. J.J.F. Aartsen-de Winter (verpl.)

mw. E.A. v. Zeist-Willemsen (C.D.)
mw. M.A. v. Wettum (lab.)
dhr. G. v. Harskamp (arts-ass.)
dhr. K.H. Kerssies (verpl.)
mw. M.J. v. Aken-Saman (verpl.)
mw. A. Bisschop (verpl.)
mw. E.G. Bouwman-v. Duinen (apoth.)
mw. H.J. Barmantloo (C.D.)
dhr. R.H. Menninga (C.D.)
mw. W. Franken (verpl.)
mw. E.J.M. de Haan-Wiellersen (P.Z.)
mw. H.P.J. Koorn-Vink (rö-afd.)
mw. J.M.L. Eijsink (verpl.)
mw. L. Bruksvoort-v.d. Kley (C.D.)
mw. M.M.V. Bécude (C.D.)

GEHUWD:

op 17 juli, mw. D. Notenboom en dhr. J. Vink
op 17 juli, mw. G. Westhof en dhr. G.J. Kregting
op 23 juli, mw. M. Scholten en dhr. D. Dijkstra
op 30 juli, mw. A. Gerrits en dhr. J. Smaal
op 6 aug., mw. G. Schoolderman en dhr. H. Meijer
op 27 aug., mw. S.J. v.d. Brink en dhr. H. Steunenberg

GEBOREN:

op 3 juli, Orlando, z.v. dhr. en mw. Koorn-Vink
op 3 juli, Jasper, z.v. dhr. en mw. Goeman-Dales
op 5 juli Brand, z.v. dhr. en mw. Bruksvoort-v.d. Kley
op 8 juli Max Cornelis, z.v. dhr. en mw. Enserink-Pol

OVERLEDEN:

De heer W. van Ravenzwaay, medewerker Civiele Dienst (31 juli)

Vergeet onze langdurig zieken niet!

mw. S.M.A. ter Beek-Ypelaar (mentrix)
dhr. E. v.d. Hoef (C.D.)
mw. M.G. v. 't Hoenderdaal (med.adm.)
mw. J. Lucas (C.D.)
mw. C.J. Stegeman (lab.)
dhr. R.W.H. v.d. Vlekkert (C.D.)
dhr. R.R. Wilhelm (C.D.)

Dankbetuigingen

Welbedankt voor alles waarvoor ik u kan bedanken. Het was verrassend veel!

mej. M.A. van Wettum

In de „ECHOPUT“ eet men verdraaide chique. Ik kan dat aldaar niet, want ik ben ziek. Maar iedereen, die moet het weten, In het Juliana Ziekenhuis kun je heerlijk eten.
Wethouder P. de Vries.